

T 151549

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความล้มเหลวของนโยบายการเงินไทยในเชิง เศรษฐศาสตร์การเมือง โดยศึกษานโยบายการเงินไทยในช่วงระหว่างปี 2531-2540 ตามแนวคิด เศรษฐศาสตร์กระแสหลัก, แนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองเชิงสถาบัน และแนวคิดเศรษฐศาสตร์ การเมืองนีโอมาร์กซิสต์ ซึ่งแนวคิดเหล่านี้ชี้ว่าสภาวะโลกาภิวัตน์ที่ทางการเงิน, การเปลี่ยนแปลงในเชิง โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และโครงสร้างทางการเมืองของไทยในช่วงทศวรรษ 2530 และความไม่มี ประสิทธิภาพของธนาคารแห่งประเทศไทย นั้นมีผลต่อการดำเนินนโยบายการเงินของไทย

ผลการศึกษาพบว่าสภาวะโลกาภิวัตน์ทางการเงินมีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายการเงิน ของไทยโดยเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหันมาใช้นโยบายการเปิดเสรีทางการเงิน เพื่อดึงดูดเงินทุนต่างประเทศที่มีอยู่จำนวนมากในตลาดเงินระหว่างประเทศไหลเข้าไทยตลอดทศวรรษ 2530 โดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ได้วางพื้นฐานของระบบการเงินในประเทศให้รองรับการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว พัฒนาการของระบอบประชาธิปไตยในประเทศทำให้นักการเมืองเริ่มเข้ามา มีบทบาทในการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์ทาง การเมืองระหว่างนักธุรกิจในกลุ่มผลประโยชน์ทางการเงินกับนักการเมืองพรรคการเมือง โดยทำให้ กลุ่มผลประโยชน์ทางการเงินได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐ และทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบเครือข่ายการกำหนดนโยบายการเงิน การแย่งชิงอำนาจและความขัดแย้ง ของผู้บริหารระดับสูงในธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นทำให้นักการเมืองสามารถเข้ามาแทรกแซงการ ทำงานของธนาคารแห่งประเทศไทยได้โดยง่าย ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้การดำเนินนโยบาย การเงินของไทยเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เมื่อเงินบาทถูกโจมตีของกองทุนประกันความเสี่ยงจึง ทำให้วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

TE 151549

This thesis is purposively a political economic study on the failure of Thai monetary policy between 1988 and 1997. With the framework developed from neoclassical economics, institutional economics and neo-Marxist school of political economy, it focuses its analysis on three major developments, which posed the strong impacts on the monetary policy. They consist of the financial globalization, the changes of economic and political structures in Thailand between 1988 and 1997 and the Bank of Thailand's ineffective policy making and implementation on the monetary policy.

It is found in this study that the financial globalization affected the monetary policy by inducing the Bank of Thailand to liberalize Thailand's financial system. Without a strong financial system, the liberalization brought about not only an abundant and steady inflow of foreign capital but also a rapid but haphazard growth of the Thai economy. While the growth had a direct contribution to the rising power of the interest group in the financial sector, the democratization during the period enabled the ruling politicians to have more says in the formulation and implementation of Thailand's monetary policy. The patron-client relationships between the two groups provided the group of businessmen in the financial sector an increased opportunity to influence the policy. Amid the changes in power structure and policy network, the power struggle and personal conflict among the leading officials in the Bank of Thailand also weakened its capacity and allowed more interventions by politicians. All of these led to the deteriorating autonomy of the Bank of Thailand and its inability to direct the monetary policy properly. Once Thailand was attacked by hedge funds, its economic crisis became inevitable.